

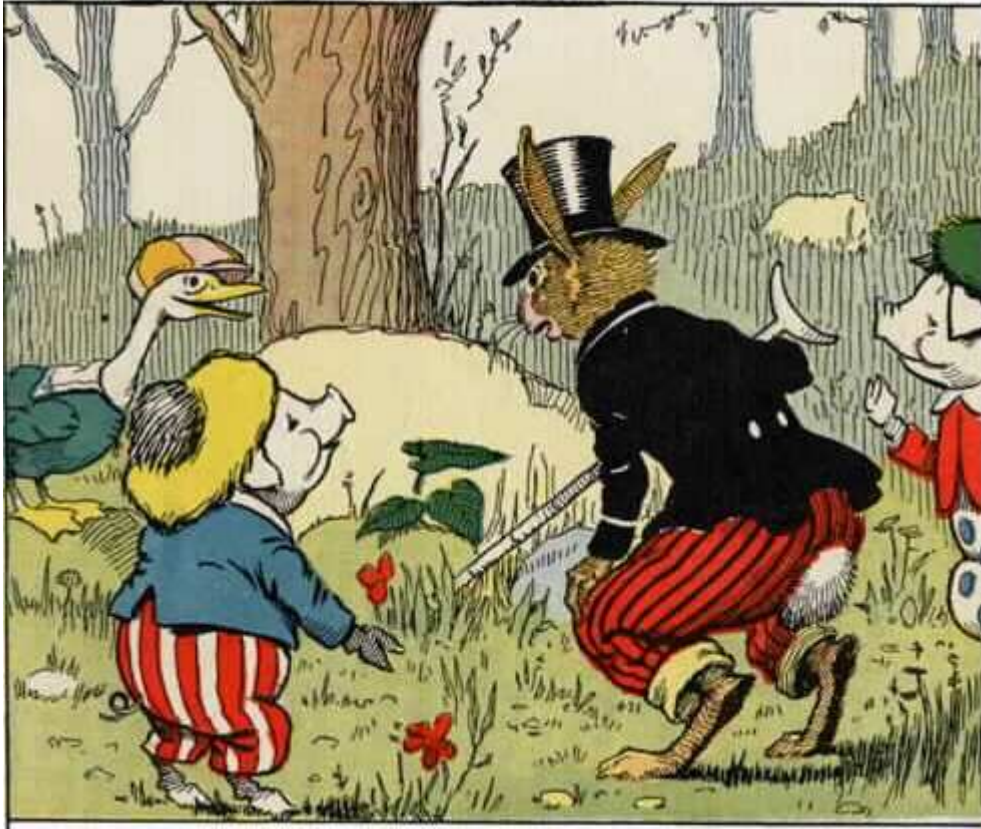

דוד וויגלי קוטף פרחים למסיבה

יום אחד ביקר דוד וויגלי בביתה של גברת ויבלי-וובלי הברוזה. דודה ג'ין ביקשה שיחזיר ביצה אותה היא שאלה כמה ימים קודם. כשנכנס ראה את גברת ליטאל הארנבת, גברת בושטיל הסנאית, גברת בו-ו הכלבה וגברת קטי החתולה יושבות ומשוחחות בחדר.

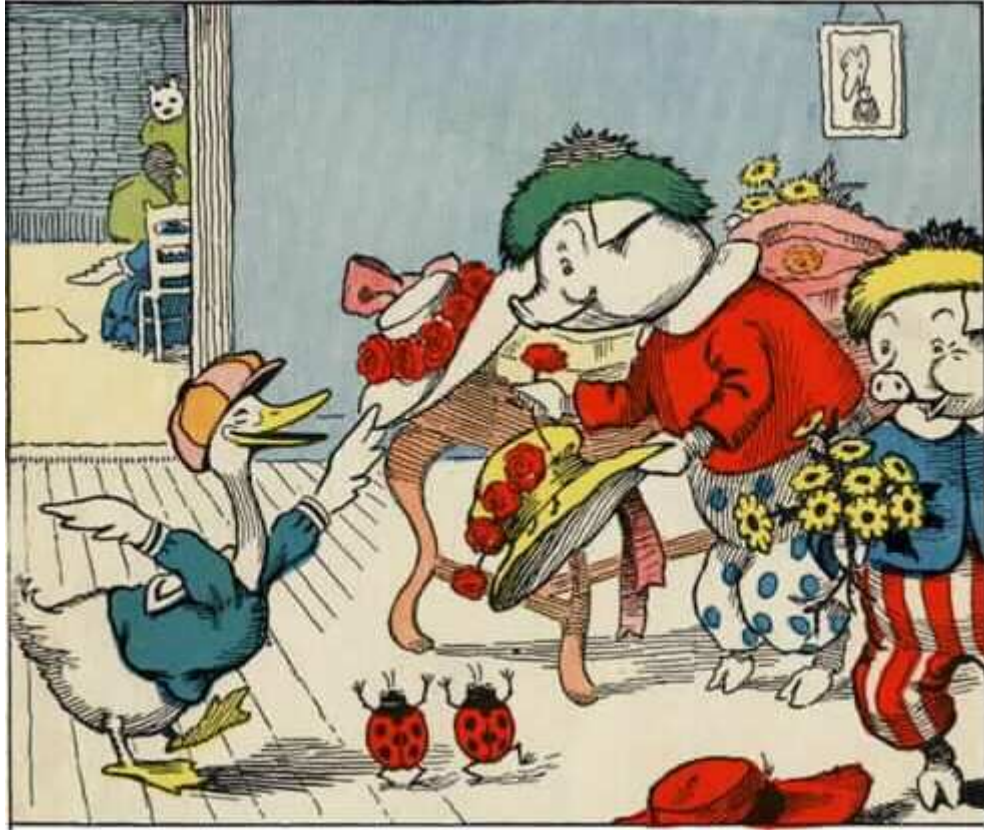
"האם זו מסיבה?" שאל דוד וויגלי. "הו, לא" ענתה גברת ויבלי-וובלי "אך אילו היו לי קצת פרחים, הייתי יכולה לערוך מסיבה יפה." דוד וויגלי החליט להביא לה קצת פרחים.

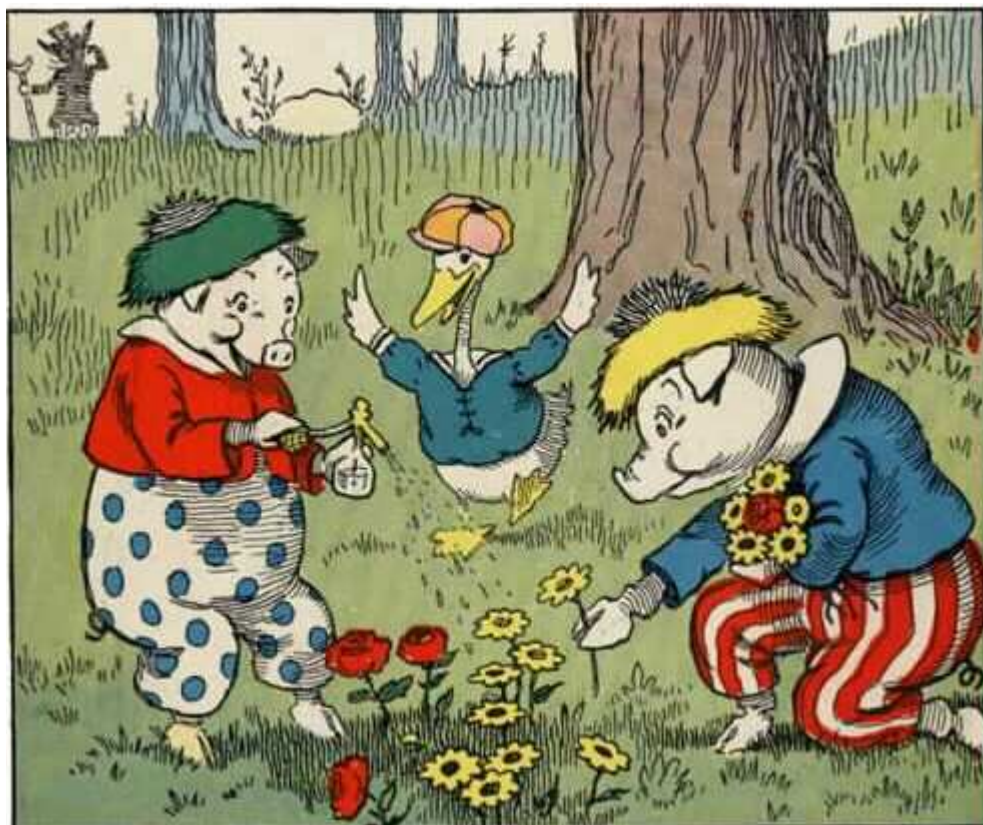
היה זה עדיין בראשית האביב ודוד וויגלי התחיל להביט סביב, אך לא ראה פרחים. לעומת זאת פגש את ג'ימי הברווזון וגם את קורלי ופלופי, שני החזירונים הצעירים. "מה אתה מחפש דוד וויגלי?" שאל פלופי. "אני מחפש פרחים יפים ואעשה מהם זרים, כדי שגברת ויבלי-וובלי תוכל לערוך מסיבה" ענה הארנב "אך לצערי לא מצאתי עד עכשיו אפילו ניצן אחד." הצעירים השתתפו בצערו של דוד וויגלי.

"הי, חבריה, אולי נעשה תעלול!" קרא ג'ימי הברווז. "איך?" שאל קורלי. באותו זמן פלופי ניסה להציב מקל על אפו, כמו שעושים ליצנים בקרקס. "דוד וויגלי לא ימצא פרחים בשדות. עדיין מוקדם לכך" אמר ג'ימי "אבל בביתי מונחים כובעים של הגברות, עם הרבה פרחים עליהם. נוכל להוריד אותם ולתקוע באדמה. דוד וויגלי ימצא אותם ובוודאי ישמח מאוד." שני החזירונים נדלקו על הרעיון.

מובן שהצעירים לא התכוונו לעשות כל
רע אך ג'ימי הוביל את החזירונים
לביתו. גברת ויבלי-וובלי וידידותיה היו
עסוקות בשיחה ולא הרגישו כלל מה
עושים הצעירים בחדר הסמוך. אלה
התחילו להוריד פרחים מהכובעים.
"נשים אותם בין העצים ונוביל אליהם
את דוד וויגלי" אמר ג'ימי "הוא יחשוב
שהם פרחים אמיתיים ויקטוף את
כולם."
פלופי צחק, אבל קורלי אמר "אנו
צריכים לשים עליהם קצת בושם, כדי
שיריחו יפה."

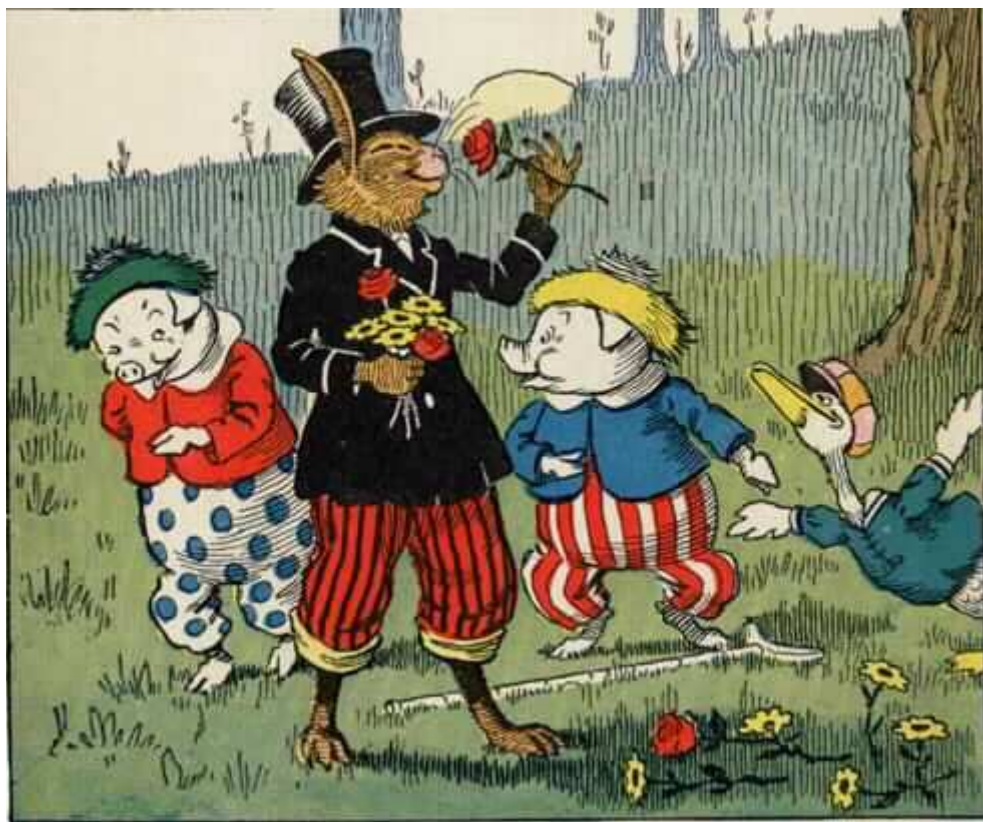

אחרי שהורידו את הפרחים
המלאכותיים מכובעי הגברות ג'ימי,
פלופי וקורלי מיהרו לאחו. "אביא את
מרסס הבושם של אמי" אמר פלופי
"ונרסס אותם ואז יריחו כמו פרחים
אמיתיים". והם התחילו לתקוע את
הפרחים בתוך האזוב שבסמוך
לחורשה. פלופי ריסס אותם בבושם
והם באמת הריחו יפה.
אך בינתיים דוד וויגלי לא מצא כלום
ממה שחיפש והצטער מאוד.

אחרי שהצעירים שמו את הפרחים
באדמה ורססו אותם, הם רצו דרך
החורשה ומצאו את דוד וויגלי. "בוא
איתנו!" קרא ג'ימי "אנו יודעים איפה
תוכל למצוא פרחים יפים למסיבה
בבית אמי!"

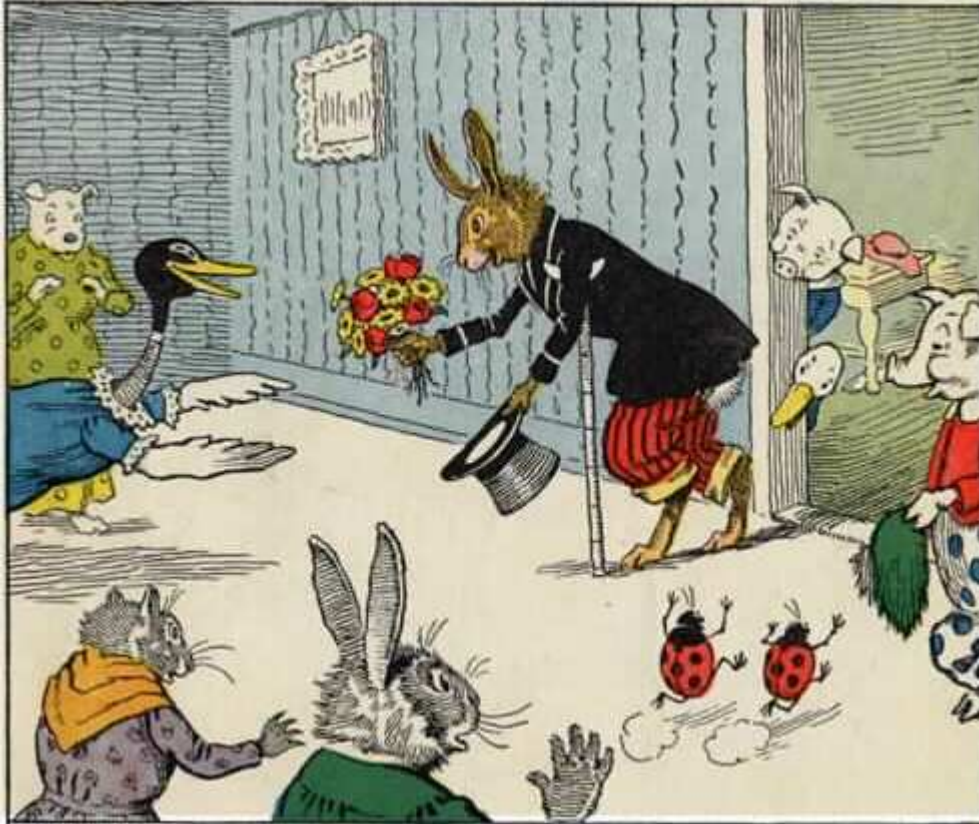
"זה מאוד יפה מצדכם, ילדים" אמר
דוד וויגלי "אני מחפש כבר זמן רב אך
לא מצאתי כלום." הוא שמח מאוד
כשהצעירים הובילו אותו לפרחים
אותם שתלו באדמה.

דוד וויגלי התחיל לקטוף את הפרחים,
אותם חשב לפרחים אמיתיים ורצה
להביא לביתה של גברת ויבלי-וובלי.
הוא אסף זר והחזיק בכפו. "כמה יפה
הם מריחים" אמר כשהוא מקרב ורד
אחד לאפו.

"אנו שמחים שהם מוצאים חן בעיניך"
אמר ג'ימי בנימוס. "תסתיר את
המרסס, פלופי" לחש קורלי. פלופי
החזיק את המרסס אחרי גבו ודוד
וויגלי המשיך לקטוף את הפרחים.
בינתיים הגברות דיברו ודיברו..

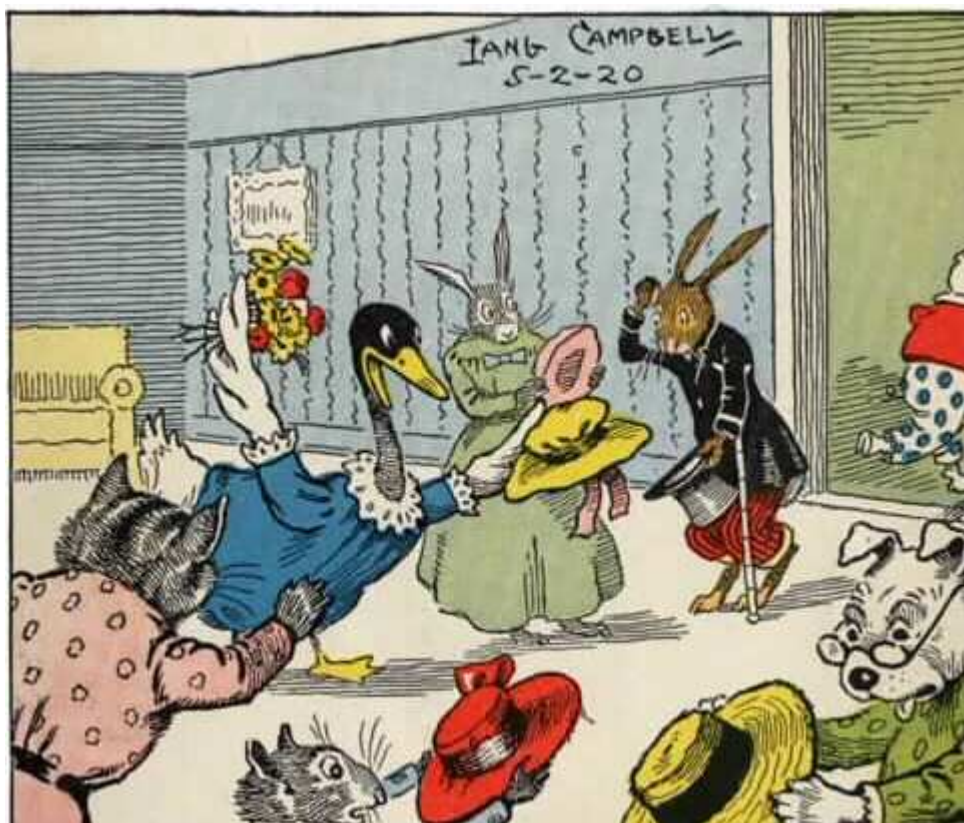

אחרי שדוד וויגלי אסף זר גדול של
פרחים ריחניים הוא הביא אותו לביתה
של גברת ויבלי-וובלי. שם הגברות
עדיין שוחחו.

"גברת ויבלי-וובלי, קבלי-נא את
הפרחים האלה שקטפתי ליד
החורשה" אמר דוד וויגלי וקד קידה
יפה.

"כמה יפה מצדך!" קראה הגברת
כשלקחה את הפרחים "ואיזה ריח יפה
יש להם. ממש כמו בושם!"
ופתאום גברת ליטאל הביטה על
הכובעים שבחדר הסמוך. וי!

"הו, דוד וויגלי" אמרה גברת ויבלי-וובלי כשהביטה על הכובע שלה "איך יכולת לעשות דבר כזה!" הארנב לא ידע מה לענות ונבוך מאוד. אך באותו רגע גברת ליטאל ראתה את הצעירים הבורחים משם. "האם הם הראו לך איפה למצוא את הפרחים, דוד וויגלי?" "כן" ענה הדוד. "הו, איזה שובבים!" קראה גברת ויבלי-וובלי "זו לא אשמה של דוד וויגלי כלל. ואנו נוכל לתפור את הפרחים שוב על הכובעים שלנו."

וכך הן באמת עשו.